

Էռնսթիան Ստոնզոյ :

Ի մեծարանս երկինք զերկիր
Լըրթեն իւրեանց Լըրարողին .
Պարունակեալքն նոցուն ի ծիր ,
Վարողք փառաց են Հաստողին .
Ո՛վ որսիսի նըւագ վըսեմ ,
Դաշնակութիւն անզուգական
Լուսաւորացն արիիաճեմ .
Ո՛վ մեծութիւն անեզբական .
Գեղապատշաճ յիւրեանց ի պար
Սատն հարկանեն պստուածարեալ :

Օ անմահ նորա մեծ զօրութիւն
Երկինք լըրիւ իւրով պատմէ .
()ր տայ վնորա աւուր զանուն ,
Գիշերի զայն գիշեր յայտնէ :
Մեծակառոյց այդ վէհ կերտած
Դէ առ մարդկան լեզու օտար ,
Խորհրդաւոր դըժուարիմաց .
Կազմած նորին հրաշաճարտար
Չայն անխօսուն էից բնութեան
Բարբառ աչաց է ազգական :

Ի պաղպաջուն բարձր ի կամար
Լըջիւն իւրով նա հաստատեաց
Օ արեգական գունտ՝ որ ի պար
Լուսածագէ բոլոր աղանց .
Ճաճանչագեղ շուրջանակի
Օայր արձակեալ գայ յասպարէս ,
Որպէս փեսայ զի նազիցի
Ելանելով ընդ այգն ի տես
Յառագպատէն հարսանեկան՝
Փառօք երեսք իւր ցոլանան :

Եւ համագոյքն ի տես նորա
Յառնեն ընդոստ իբր յուէից .
Ճոխ ճեմելով որպէս հըսկայ
Յառաջէ գայ նա ցընծալից .
Յարգասաբեր ի գնացըս իւր
Փարի զերկրաւ բոլորածիր ,
Շըջահողով առեալ պարոյր .
Ի ճառագայթս իւր կենսաճիր
Ի իցս համայն բնութիւն նըւաղ
Յառնէ ի նոր ուժ վերկենցաղ :

Ո՛վ , արդարեւ զի մեծ են գործք քո
Լստուած հըզօր եւ բարերար ,

Հաւատարիմ առ քեզ հոգւոյ
Օ՛ր քաղցր ընդ հեշտ լըծովդ է կալ .
Երկիւղդ ըզսիրտ առնէ զըւարթ ,
Բզգնացս ոտից մեր հաստատէ ,
Տայ զօրութիւն յաղթող ի մարտ .
Յանփորձ ի տիս լուսածագէ ,
Եւ յապիկար իսկ ի տըղայն
Նըշողէ զցոյս իմաստութեան :

Լմենազօր Տէր , զդեդեւեալ
Հաւատս հաստեա՛ յիս զօրացո՛ .
Տուր ինձ զերկիւղդ ըզգաստ ի գնալ
Լնըստերիւր յօրէնրա քո .
Ո՛վ ցանկալի եւ սուրբ օրէնք ,
Փարթամ ի տուրըս պատուական
Օ՛ր տալ ոսկի չունի երբէք .
Դու քան զխորիսիս քաղցր ի բերան
Օ՛ր դեռածին պար ժիր մեղուաց
Ե՛րթերէ իւր սիրելի գանձ :

Եւ լ թէ դու ոչ տաս , Տէր , ըզնորհ
Սուրբ նըշուլիցդ , ո՛ւմ լուսասցին
Ո՛ր ի խաւար սըրտին ի խոր
Վատթար ախտից խոհերք զուղին .
Օ՛տխիչ մեղաց ըզհուրդ յիս արկ
Երթ , տուր ձեռն ինձ ի խուսել
Յախտից որ շուրջ զոտիւքս են լարք .
Եկ ի սիրոյդ բոց ըսպառել ,
Օ՛րս ինձ ի տես գան ի հոգիս ,
Եւ զորս անտես ծածկեալք գոն յիս :

Թէ ի զգալեաց զիս ճողոպրես
Պերութենէ աստի թըշուառ ,
Թէ զորոգայթ նոցին փըշըես ,
Կեցից զաւուրս կենաց արդար .
Բզկնի հետոց քոց ընթացայց
Յաղբիւր շնորհաց քոց ծարաւի ,
Երբեալ նոցին ի վըտակաց
Ե՛նձն իմ ի փառս՝ քարոզ լիցի՝
Թէ յօչէից որ զիսն հաստեաց
Նոյն փրկութեանս է իմ Լստուած :

ՅՈՎՀ. ՄԿՐՏ. ՌՈՒՍՍՈՅ :

